

>> L'exposició «Recs: Banyoles i l'aigua. Dotze segles de cultura hidràulica» es pot visitar a Can Tarradas. (Foto: CONSELL COMARCAL DEL PLA DE L'ESTANY)

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY I OLIVA

De Banyoles | A Banyoles, els pengem dels fanals. I no em refereixo als polítics durant el període d'eleccions tot seguint un sa exercici democràtic, sinó als banyolins, dels quals, ara que som més de vint mil, n'hi ha per triar i remenar. Bé, per ser més precisos, Tino Soriano penja imatges de banyolins a diferents fanals de la ciutat i a l'Espai Eat Art de la Fundació Lluís Coromina. El reconegut fotògraf presenta persones fotografiades a diferents llocs de la capital del Pla de l'Estany amb un objecte relacionat amb la seva identitat. Són banyolins i banyolines de diferents religions, professions i nacionalitats. L'objectiu de l'exposició és recordar-nos que la ciutat és un espai de convivència i de diversitat, un espai on cadascú pot observar l'entorn des de la seva perspectiva i, sense necessitat de perdre-la, conèixer les dels altres i així enriquir-nos mútuament. Aquesta visió de ciutat multiètnica i multicultural és també la que ofereix el llibre *Els banyolins d'avui*, el vint-i-quatrè volum de la col·lecció «Quaderns de Banyoles», obra de Miquel Aguirre, Salvador Martí i Kumba Sakoli. Es tracta d'un llibre que mostra com la ciutat ha passat de ser una «reserva

antropològica» a acollir una seixantena de nacionalitats.

Dues exposicions | Can Tarradas es comença a consolidar com a espai d'exposicions. Durant set mesos s'hi podrà veure l'exposició comissariada per Ramon Folch «Recs: Banyoles i l'aigua. Dotze segles de cultura hidràulica». Com s'afirma, Banyoles és filla de l'aigua, i per això la mostra ens n'explica la història a partir dels trenta-tres quilòmetres de recs, motors de molins i fargues, origen de l'imaginari i de l'urbanisme banyolins. Com en altres exposicions al mateix espai, la museografia, excel·lent, a l'altura del contingut, ha estat a càrrec d'Oliver Gràfic.

Més tradicional és el Museu Darder, que ofereix l'exposició itinerant «(In) visibles i (O)cultes», original del Museu de Ciències Naturals de Barcelona i comissariada per Mireia Alcaine. És un viatge per tots els continents i les èpoques de la història a través de diferents dones científiques que van ser pioneres en el seu àmbit. La mostra recupera la trajectòria de vint-i-sis dones científiques, que van des de l'antic Egipte fins a la Gran Bretanya del segle XXI. Per al Museu Darder se n'hi han afegit dues: Laura Tremosa Bonavia (Espolla), la primera enginyera industrial dona de Catalunya, i la doctora Cecília Marín Gratacós (Banyoles 1903-1959), pionera en la fecundació artificial i primera dona inscrita en el Col·legi de Metges de Girona.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Inversions | L'economia és l'encarregada d'obrir aquesta crònica, atès que el Govern de l'Estat ha concedit un total de disset milions d'euros per poder dur a terme diferents projectes de millora i de reforma en diverses infraestructures a la comarca. Entre aquests projectes es destaquen els següents: millores a la carretera N-260 a l'altura de la vila de Sant Joan de les Abadesses, al mateix temps que se'n condicionarà el traçat del tram entre Ripoll i Sant Joan; un impuls a les obres del taller base de manteniment ferroviari a Ripoll; la rehabilitació de l'antiga fàbrica del Pla, també a Ripoll, i un alberg nou per a Campdevàrol.

Setmana Santa | Un altre punt destacat de la crònica són les activitats que es van organitzar a diferents pobles i viles del Ripollès amb motiu dels dies festius de Setmana Santa. El tret de sortida el va donar Ripoll amb la Fira de les Quaranta Hores, just el cap de setmana abans del Diumenge de Rams (el nom li ve de les hores que el Santíssim romania exposat a la devoció dels fidels). L'edició d'enguany commemorava el quarantè aniversari del seu restabliment i l'èxit d'assistència va ser més que notable, amb unes trenta mil visites. I sense deixar les fires i coincidint amb la Setmana Santa, el 9 d'abril es va celebrar a Ribes de Freser la Fira Formatgera, amb tot de parades de formatges i derivats.

De la resta d'activitats pròpies d'aquests dies, en sobresurten les processons i les cantades de Caramelles. De les processons, destaquem les dels Sants Misteris de Campdevàrol i Camprodon, respectivament. De la de Campdevàrol, que surt el Divendres Sant, cal dir que és l'única processó en què els passos són representats per persones reals, i que enguany ha arribat a la dissetena edició. Pel que fa a la de Camprodon, restablerta el 1986 i que surt tant el Dijous Sant com el Divendres Sant, enguany ha recuperat l'anomenat «pas del Burriquet», que surt el Diumenge de Rams. Respecte a les Caramelles, hi va haver cantades a Vallfogona de Ripollès, Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Ribes i Campdevàrol. Com a epíleg de les celebracions de

cròniques

Setmana Santa, a la vileta de Pardines el diumenge després de Pasqua se celebrà la jornada de les Pasqüetes.

Turisme | Per Setmana Santa les xifres d'ocupació turística van ser d'allò més positives, ja que fregaren el cent per cent de l'ocupació, especialment els dies festius, del Dijous Sant al Dilluns de Pasqua.

Obres | En aquest apartat, la vila de Camprodon torna a tenir un paper destacat a causa de la remodelació de dalt

>> La torre modernista de Can Roig, a Camprodon. (Foto: AJUNTAMENT DE CAMPRDON)

a baix de la torre modernista de Can Roig, que presentava un aspecte ruïnós. Una acurada restauració li ha retornat l'esplendor original i ara la voluntat del consistori és convertir-ne els 1.150 metres quadrats en un «pulmó social» (sic) per al poble.

El darrer cap de setmana de març, a l'ermita de Sant Antoni de la vila de les Abadesses va tenir lloc una jornada de portes obertes per mostrar les obres d'ampliació i de reforma de la vella casa dels ermitans, ara reconvertida en hotel i restaurant amb el nom d'Abatissa. L'edifici nou resultant, que respecta els elements singulars del vell, és obra de l'arquitecte i escultor santjoaní Francesc Fajula.

Música | Tornant a la vila de Camprodon, s'ha anunciat la sisena edició del festival de música Microclima, amb l'objectiu de connectar diferents espais camprodonins amb actuacions musicals de petit format.

Memorial | A Campdevàrol, els primers dies d'abril hi van tenir lloc les Jornades de Memòria Democràtica amb diverses activitats, quatre en total, que tenien la finalitat de reparar, en la mesura del possible, i de rescatar de l'oblit el bombardeig que la població

va patir l'any 1939 per part de l'aviació feixista i que hi van causar un total de trenta morts, entre població civil i militars. Amb el recordatori de les víctimes del bombardeig franquista sobre Campdevàrol de fa vuitanta-quatre anys cloem la crònica d'aquesta edició.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Blanes: Premis Recvll | Al Teatre Municipal de Blanes es va celebrar, novament, la festa de la revista *Recvll*, amb un cartell de sis guardons (enguany un més, ja que s'hi ha afegit un premi de cançó en català). Hi va assistir un públic nombrós i va continuar, posteriorment, amb un aperitiu i un dinar al restaurant Ca la Maria, de Tordera, que va reunir unes cent vint persones. El premi de narrativa Joaquim Ruyra el va guanyar Núria Martí Constans, de Girona, amb el treball *El món dels vius*. El Benet Ribas de poesia va ser per a Josep Masats Salfont, de Mollet del Vallès, pel recull de poemes titulat *Gata.cat*. El premi Josep Ametller de teatre el va obtenir

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > BERTA MATAS GÜELL,
resident a Oslo (Noruega)

Vaig néixer a la Bisbal, tinc quaranta-un anys i en fa prop de catorze, dividits en tres etapes, que estic vinculada a Noruega. A final del 2009, després d'haver acabat la tesi doctoral a Holanda, vaig venir-hi a viure amb el meu company noruec. Primer un parell de mesos a Stavanger, després uns mesos més a Oslo i finalment a Trondheim, on vaig residir més de cinc anys. L'estiu de 2010 em vaig incorporar al SINTEF, un centre de recerca sense ànim de lucre, el més gran de Noruega, i un dels més grans i importants d'Europa. Hi vaig treballar com a investigadora durant aproximadament un any. Després, entre 2011 i 2015, vaig

liderar un grup enfocat en bioenergia i biocombustibles en combinació amb un lloc d'investigadora sènior. Quan el SINTEF es va aventurar a establir una oficina al cor d'Europa, a Brussel·les, on es prenen la major part de les decisions, vaig marxar de Trondheim i hi vaig obrir una altra etapa de quatre anys. A continuació, coincidint amb la meua maternitat, vaig passar un any i mig a Catalunya, on vaig poder gaudir de la meua terra estimada amb un rol totalment nou per a mi. Des de l'estiu del 2021 torno a viure a Noruega i encara treballo al mateix centre de recerca, però aquest cop a Oslo i amb el meu fill. Ara hi ocupo una posició